

folketingsmedlemmer. Siden sagde han, at det jo betyder, at det er i Færøerne, beslutningerne skal træffes. Det er jeg fuldstændig enig i.

Men samtidig hørte jeg statsministeren sige, at han egentlig var åben over for hr. Edmund Joensens forslag om at forhøje bloktilskuddet igen. Det vil jeg gerne bede statsministeren om at bekræfte. For hvis det er sådan, er det jo et bevis på, at det her ikke er en lige kamp. Hvis de partier, der har ført økonomisk uansvarlig politik på Færøerne, bare kan sige, at de bare går til Danmark for at få penge, så er det svært at blive enige i Færøerne. Det tror jeg også statsministeren vil kunne forholde sig til.

Kl. 20:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til statsministeren.

Kl. 20:53

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan sige, at jeg ikke kæmper nogen kamp på Færøerne. Den må udkæmpes på Færøerne blandt partierne på Færøerne og inden for rammerne af det færøske folkestyre. Jeg giver sådan set bare den serviceoplysning, at hvis Færøerne vælger at stå et andet sted end der, hvor man står nu i hele spørgsmålet om bloktilskud, så er det jo en forhandlingsposition, man må beslutte sig for på Færøerne, og så forholder vi os til det.

Jeg forholder mig ikke til enkeltpartiets positioner på Færøerne, jeg forholder mig til det færøske samfund, og hvis det færøske samfund på et tidspunkt henvender sig med et ønske om, at bloktilskuddet yderligere nedbringes, helt forsvinder, halveres, eller hvad ved jeg, så vil min tilgang til det være åben. Sådan vil det være.

Men så længe der ikke findes en position i det færøske samfund, er der jo ikke noget for mig som statsminister at forholde mig til.

Kl. 20:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Høgni Hoydal for den anden korte bemærkning.

Kl. 20:54

Høgni Hoydal (TF):

Tak for svaret. Nu spurgte jeg egentlig, om statsministeren ville bekræfte, at man var rede til at forhøje tilskuddet igen. Men det var et helt andet spørgsmål, jeg ville slutte med her, og det gælder egentlig hele den proces, som også det grønlandske folk har været igennem med den nye selvstyrelov.

Det er jo blevet erklæret, at Danmark anerkender både det grønlandske og det færøske folks selvbestemmelsesret, og at man anerken-

der dem som folk i henhold til folkeretten. Derfor vil jeg bare gerne spørge statsministeren, om man også er rede til at erklære det over for FN, sådan at Færøerne og Grønland kommer på FN's liste over folk med selvbestemmelsesret. Det er simpelt hen ud fra de visen om, at en ret jo ikke er noget, man får, men noget; der ikke kan tages fra en.

Kl. 20:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til statsministeren.

Kl. 20:55

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Hvis der er et tilsvarende ønske om det i det færøske og det grønlandske samfund, er det jo noget, der skal diskuteres, og så vil jeg forholde mig til det på et sådant konkret udspil. En første given anledning er jo det rigsmøde, der afvikles i Nuuk i forbindelse med arrangementet om fejring af selvstyret i Grønland ultimo juni. Men jeg må også helt ærligt sige, at jeg i talende stund ikke er vidende om, om der findes et sådant konsolideret ønske, og hvad rækkevidden af det er.

Kl. 20:56

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Vi fortsætter i rækken af korte bemærkninger. Den næste er fra hr. Carsten Hansen.

Kl. 20:56

Carsten Hansen (S):

Statsministeren er sådan gået lidt i rette med debatten og tonen, efter at han selv har brugt de gode resultater hele vejen igennem i løbet af dagen. Og nu er selvros jo det eneste, man er helt sikker på at få her i tilværelsen, så det forstår jeg såmænd godt.

Men det, jeg gerne ville spørge statsministeren om, er det der med de brede forlig. For i min sådan retoriske iklædning af statsministeren er det vel i virkeligheden en af blokpolitikens mestre, vi står over for her. En kommunalreform, en stor strukturreform, hvor der blev forhandlet to gange, men hvor man endte med at lave forlig med Dansk Folkeparti, hvilket nu svier til en i målingerne, det vil man ikke stå ved. En skatte-reform, som man nu retorisk forsøger at klæde på, som om der var åbent for alle, men at der var betingelser, som gjorde, at oppositionen ikke kunne komme ind. Efter at man havde forsøgt at halvere dagpengene, lavede man en kommercialisering af hele arbejdsmarkedspolitikken, efter at vi havde lavet brede forlig i både Nyrupregeringens tid og op igennem Anders Fogh Rasmussens tid.